

بررسی تغییرات قندهای انتهایی گلیکوکانژوگیت ها طی گنادوژنر در موش صحرایی به روش لکتین هیستوشیمیایی

فاطمه نیکمرد، دانشجوی کارشناسی ارشد علوم تشریحی، گروه علوم تشریحی و بیولوژی سلولی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران. Email: NikmardF@mums.ac.ir

*دکتر علیرضا ابراهیم زاده بیدسکان: استادیار علوم تشریحی و بیولوژی سلولی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران (*نویسنده مسئول). Email: Ebrahimzadehba@mums.ac.ir

دکتر علیرضا محمودیان: استادیار علوم تشریحی و بیولوژی سلولی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران. Email: MahmodianA@mums.ac.ir

الهام محمد زاده: دانشجوی کارشناسی ارشد علوم تشریحی، گروه علوم تشریحی و بیولوژی سلولی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران. Email: MohammadzadehE871@mums.ac.ir

دکتر علیرضا فاضل: استاد علوم تشریحی و بیولوژی سلولی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران. Email: FazelA@mums.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۸۹/۱۱/۱۱

تاریخ دریافت: ۸۹/۳/۵

چکیده

زمینه و هدف: تشکیل گنادها حاصل فرایند های پیچیده تکاملی است. از طرفی فرایند های تکاملی توسط میان کنش های مولکولی متعددی از جمله قندهای انتهایی گلیکوکانژوگیت های موجود در سطح سلول ها و ماتریکس خارج سلولی تنظیم می شود. لذا این مطالعه به منظور بررسی بیان قندهای انتهایی گلیکوکانژوگیت ها و تغییرات آن ها طی گنادوژنر در رت انجام شد.

روش کار: این مطالعه که از نوع توصیفی- آزمایشگاهی است انجام شد. در این پژوهش تعداد ۳۰ سر جنین رت زاد ویستار در روزهای ۱۴ و ۱۶ حاملگی در فرمالین فیکس و پس از پاپلر باقی در پارافین قالب گیری، و برش هایی به ساختار ۵ میکرون تهیه و با استفاده از لکتین های Lotus tetragonolobus agglutinin(MPA)، Arachis hypogaea (peanut) به ترتیب برای شناسایی قندهای انتهایی L-Fuc(α1→4)GlcNAc D-Gal(β1-3)GalNAc D-Gal(β1-3)GlcNAc و انتسابی هستند، رنگ آمیزی شدند. سپس شدت رنگ مقاطع میکروسکوپی برای هر لکتین در مراحل مختلف جنبینی به روش کور تعیین و نمونه ها رتبه بندی شدند. در انتها اطلاعات به دست آمده با استفاده آزمون آماری غیر پارامتری کروسکال والیس و نرم افزار SPSS باهم مقایسه گردیدند.

یافته ها: یافته ها نشان داد که گناد های در حال تکامل در روز دوازدهم جنبینی با LTA و اکتشی ملاحظه نگردید. در حالیکه روز چهاردهم ماتریکس خارج سلولی با لکتین مذکور واکنش نشان داد ($P < 0.05$). در روز شانزدهم جنبینی سلول های جنسی اولیه ، ماتریکس خارج سلولی و سلول های اپیتلیالی با لکتین LTA واکنش نشان دادند ($P < 0.05$). واکنش تعدادی از سلول های اپیتلیالی و مزانشیمی گناد در حال تکامل در روز دوازدهم جنبینی با لکتین MPA قابل مشاهده بود. به علاوه در روز چهاردهم ماتریکس خارج سلولی، اپیتلیال سطحی با لکتین مذکور واکنش نشان دادند ($P < 0.05$). در روز شانزدهم سلول های جنسی اولیه، سلول های اپیتلیالی با لکتین MPA واکنش نشان دادند. لکتین PNA با گناد های در حال تکامل در روز دوازدهم هیچگونه واکنشی بر روی نداد در صورتی که در روز چهاردهم با سلول های جنسی اولیه واکنش نشان داد ($P < 0.05$). و در روز شانزدهم با سلول های جنسی اولیه ، ماتریکس خارج سلولی و سلول های اپیتلیوم سطحی واکنش نشان داد، به طوری که شدت رنگ نسبت به روز چهاردهم معنی دار بود ($P < 0.05$).

نتیجه گیری: طبق یافته های این پژوهش می توان نتیجه گرفت که بیان و تغییرات گلیکوکانژوگیت ها با قندهای انتهایی L-Fuc D-Gal(β1-3)DGALNAc و GalNAc (α1→4)GlcNAc, Gal(β1-3)

کلیدواژه ها: گنادوژنر، تکامل، گلیکوکانژوگیت ها، لکتین،

مقدمه

گنادها در طی تکامل جنبینی ابتدا به صورت یک زوج ستیغ تناسلی طولی که حاصل تکثیر اپیتلیوم سلومی و متراکم شدن مزانشیم زیرین آن است، ظاهر می گردند. به علاوه سلول های جنسی اولیه (PGCs) که از اپی بلاست منشاء می گیرند در طول شیار اولیه مهاجرت نموده، در میان سلول های آندودرمی دیواره کیسه زرده در مجاورت آلتنتوئیس جا می گیرند^(۱). در جنین های رت این سلول ها در روز دهم جنبینی در آندودرم دیواره کیسه

در داخل و اطراف طناب‌های اپیتیالی گنادهای اولیه مستلزم تکامل و تمایز طبیعی گنادها در پستانداران محسوب می‌گردد^(۱). با این وجود پیدایش، تغییرات و ناپدید شدن احتمالی این ترکیبات و ارتباطات آن‌ها با شکل‌گیری گنادها کمتر مورد بررسی قرار گرفته است. از طرفی چون لکتین‌ها، پروتئین‌یا گلیکوپروتئین‌های غیر ایمونولوژیک هستند که به طور اختصاصی با قندهای انتهایی گیکوکانژوگیت‌ها متصل می‌شوند، وسیله‌ای مناسب برای شناسایی این ترکیبات محسوب می‌گردد^(۲). لذا این مطالعه با هدف بررسی تغییرات برخی از قندهای انتهایی گلیکوکانژوگیت در سطح سلول‌ها و ماتریکس خارج سلولی در طی گنادزنزرت با استفاده از روش لکتین هیستوشیمیایی انجام شد.

روش کار

این مطالعه که از نوع توصیفی-آزمایشگاهی است به منظور شناسایی قندهای انتهایی در مراحل مختلف جنینی با استفاده از روش لکتین هیستوشیمیایی انجام شد. در این مطالعه از تعداد ۴۰ سررت نژاد ویستار (۳۰) رت ماده و ۱۰ رت نر) با وزن تقریبی ۲۵۰-۳۰۰ گرم که از خانه حیوانات دانشکده پزشکی مشهد تهیه شده بودند، استفاده گردید. این حیوانات در شرایط استاندارد خانه حیوانات با دسترسی آزادانه به آب، غذا (روزانه دو بار صبح و عصر توسط پلیت تغذیه می‌شدند)، دوره تاریکی و روشنایی ۱۲ ساعته (از ساعت ۸ صبح تا ساعت ۸ بعدازظهر)، درجه حرارت ۱۸-۲۴ درجه سانتی گراد و رطوبت مناسب نگهداری و در طی مراحل تحقیق دستوعمل (NIH) The National Institutes of Health Welfare Department of Health Education & DHEW^(۳) برای مراقبت از حیوانات مورد توجه و اجرا گردید. پس از آداتپاسیون به نسبت ۱ به ۳ در قفس‌های مخصوص جفت گیری قرار گرفتند و با تهیه اسپیر و ازینال و مشاهده اسپرم روز صفر حاملگی تعیین و رت‌های حامله در قفس‌های جداگانه نگهداری شدند. در روزهای دوازدهم، چهاردهم و شانزدهم رت‌های حامله تحت بیهوشی با کلروفرم قرار گرفتند و با عمل سزارین جنین‌ها از رحم خارج گردید. سپس جنین‌ها از پرده‌های جنینی خارج و در سرم فیزیولوژی شستشو داده شدند.

زرده و در روز دوازدهم جنینی در مزانتر خلفی روده یا در مزانشیم بین روده و ستیغ‌های تناسلی یافت می‌شوند، به طوری که در روز سیزدهم بیشتر PGCs در ستیغ تناسلی قرار دارند و در روز چهاردهم تقریباً تمام PGCs به ستیغ‌های تناسلی می‌رسند^(۴). کمی قبل از رسیدن PGCs به ستیغ‌های تناسلی، اپیتیلیوم ستیغ تناسلی تکثیر یافته و به مزانشیم زیرین خود نفوذ می‌کند و به همراه PGCs طناب‌های جنسی اولیه را به وجود می‌آورند، به طوری که ستیغ‌های تناسلی اولیه در این مرحله گنادهای تمایز نیافته نامیده می‌شوند. در صورتی که PGCs به ستیغ‌های تناسلی نرسند گنادها تکامل نمی‌یابند، بنابراین، وجود PGCs بر تکامل گنادها و تبدیل آن‌ها به تخمدان و یا بیضه ضرورت داشته و احتمالاً دارای اثرات القائی می‌باشند.^(۴-۵)

فرایندهای تکامل جنینی، من جمله تکامل گنادها تحت تاثیر کنش‌های متقابل سلول با سلول و یا سلول با ماتریکس خارج سلولی صورت می‌گیرد. این میان کنش‌ها توسط مولکول‌های متعددی میانجی گری و هدایت می‌شوند^(۶). از جمله مولکول‌های موثر در این فرایندها، گلیکوکانژوگیت‌های سطح سلول‌ها و ماتریکس خارج سلولی هستند. در این میان، قندهای انتهایی زنجیره‌های قندهای گلیکوکانژوگیت‌ها در روند ارتباطات و میان کنش سلول‌های جنینی با محیط خود نقش به سزاگی داشته، موجب می‌شود سلول‌ها وارد مراحل پیچیده مورفوژیک گشته و مسیر طبیعی تکامل و تمایز خود را طی می‌کنند^(۷). میان کنش کربوهیدرات‌با کربوهیدرات به عنوان سیگنال‌های حین امربیوژن یا ارگانوژن شناخته شده‌اند^(۸). نظر به این که گلیکوکانژوگیت‌های سطح سلول‌ها در فرایندهای تکاملی از قبیل شناسایی، مهاجرت و میان کنش‌های سلولی نقش کلیدی دارند^(۹-۱۰) و در این راستا بخش کربوهیدراتی این ترکیبات در طی تمایزات سلولی چار تغییر می‌شوند^(۱۱). از طرف دیگر تکامل گنادها که یکی از فرایندهای پیچیده تکاملی محسوب می‌شود، حاصل میان کنش‌های متعدد سلولی و مولکولی می‌باشد و از جمله مولکول‌هایی که ممکن است در این میان کنش‌ها دخالت داشته باشد قندهای انتهایی گلیکوکانژوگیت‌ها می‌باشند. در این راستا اگرچه ممکن است در گنادهای در حال تکامل در هر دو جنس انواع کربوهیدرات‌ها شبیه باشند، ولی الگوی ظهور، توزیع و تغییرات این ترکیبات

جدول شماره ۱- اسامی و مشخصات لكتین ها

Carbohydrate binding specificity	abbreviation	Lectin
Gal-(β 1→3) GalNAc	MPA	Maclura pamifera Agglutinin
L-fuc(α 1→4)GlcNAc	LTA	Lotus tetragonolobus Agglutinin
D-Gal-(β 1→3)-D-Gal NAc	PNA	Arachis hypogaea Agglutinin

۱۰۰ میلی لیتر PBS) و آب اکسیژنه (۰۲۰۰ میکرولیتر در ۱۰۰ میلی لیتر محلول DAB) مجاور شدند. پس از آن مقاطع بافتی با آب جاری شستشو و برای ایجاد رنگ زمینه از رنگ آمیزی آلسین بلو (pH: ۲/۵) به مدت ۵ دقیقه استفاده شد. مقاطع مورد نظر با درجات افزایشی الكل آبگیری و با گزیلن شفاف سازی و سپس بر روی لام چسبانده شدند. لازم به ذکر است که یک لام نمونه، حاوی بافت های مختلف (Composite) به عنوان کنترل مثبت با هر لكتین رنگ آمیزی شد. در این روش در محل اتصال لكتین های کوتزروگ شده با HRP با قند انتهایی اختصاصی خود، رنگ قهوه ای ظاهر می شود که نتیجه واکنش HRP با DAB است^(۱۳,۱۴).

نمونه های آماده شده توسط سه نفر به صورت کور Blind با میکروسکوپ نوری مورد بررسی قرار گرفتند و شدت واکنش برای هر لكتین در مراحل مختلف جنینی با استفاده از طیف لیکرت مطابق جدول ۲ تعیین گردید (عدم واکنش = ۰ و واکنش ضعیف = + و واکنش متوسط ++ و واکنش شدید +++ و واکنش بسیار شدید ++++). سپس اطلاعات به دست آمده برای هر لكتین در مراحل مختلف جنینی با استفاده تست آماری کروسکال والیس و نرم افزار SPSS باهم مقایسه گردیدند، سپس از نمونه های مورد نظر توسط میکروسکوپ دوربین دار Olympus مدل BX51 تصویر تهیه گردید^(۱۵).

یافته ها

بررسی مقاطع میکروسکوپی مربوط به روز های مختلف جنینی نشان داد که تکامل گناد ها در رت از روز دهم جنینی به صورت دو سطیغ تناسلي طولی ظاهر می گرددند و PGCs در طی روزهای دوازدهم تا چهاردهم جنینی، از دیواره کيسه زرده به سمت سطیغ های تناسلي در طول مزانتر خلفی مهاجرت می نمایند. بطوريکه از روز سیزدهم در اپيتيلیوم و مزانشیم گناد های در حال تکامل قابل ملاحظه می باشند.

جنین های به دست آمده در فرمالین ۱۰٪ به مدت ۲۴ ساعت فیکس شدند و بعد از فیکساسيون، نمونه ها به روش معمول آزمایشگاه بافت شناسی توسط الكل اتيليك با غلظت های افزایشی آبگیری و سایر مراحل آماده سازی بافتی انجام شد. سپس نمونه ها در بلوك های پارافيني قالب گيری و برش های عرضی به ضخامت ۵ میکرومتر به منظور یافتن مقاطع بافتی مناسب و حاوی گناد های در حال تکامل، به صورت سريال توسط میکروتوم مدل Leitz 1512 تهیه گردید.

برای رنگ آمیزی با لكتین ها، در هر مرحله جنینی تعداد ۱۵ مقطع از برش های سريالي که حاوی بافت های گنادي بودند به طور تصافی انتخاب و با روش معمول آزمایشگاه بافت شناسی مراحل آب دهی انجام شد. برای انجام اين مراحل، به ترتيب برش های بافتی داخل محلول گزیلن و درجات نزولي الكل (۰٪/۱۰٪، ۷۰٪ و ۵۰٪) و در نهايیت آب مقطر قرار داده شدند. به اين ترتيب که نمونه ها به مدت ۳۰ دقيقه در محلول بافر فسفات نمکی (PBS) قرار داده شدند و سپس به منظور ختنی کردن آنزيم پراكسيدياز داخلی Endogenous PBS در شرایط تاريكي قرار داده شدند. سپس لام ها به سه گروه ۵ تا يی تقسيم و هر پنج لام به طور جداگانه با هر يك از لكتین ها با غلظت نهايی ۱۵ ميكروگرم در ميلي لiter به مدت ۲ ساعت در دماي اطاق در محيطي مرتبط انکوبه شدند. در اين پژوهش از لكتین های Cat. N. M-(LTA (Cat. N. L-5759) (3267 MPA (Cat. N. L-7759) و PNA (Cat. N. L-7759) نشاندار و از شركت سيگما تهيه شده بودند استفاده گردید (جدول ۱).

در مرحله بعد برای حذف لكتین های اضافي نمونه ها با بافر فسفات سالين شستشو داده شدند. سپس به مدت ۱۵ دقيقه در محلول ۰/۰۳ درصد دی آمينوبنزيدين DAB (Diaminobenzidine) در ۰/۰۳ گرم دی آمينوبنزيدين در

جدول شماره ۲: رتبه بندی شدت واکنش سلول‌ها و نواحی مختلف گناد با لكتین‌های مورد استفاده در این پژوهش در روزهای مختلف جنینی

	<i>PGCs</i>			<i>Matrix</i>			<i>Epithelial cells</i>			<i>Mesenchyme</i>		
	E ₁₂	E ₁₄	E ₁₆	E ₁₂	E ₁₄	E ₁₆	E ₁₂	E ₁₄	E ₁₆	E ₁₂	E ₁₄	E ₁₆
Day lectin LTA	-	-	+	-	+	++	-	-	+++	-	-	-
MPA	-	-	+	-	+	-	+	+	+++	+	+	+
PNA	-	+	++	-	-	+	-	-	++	-	-	+

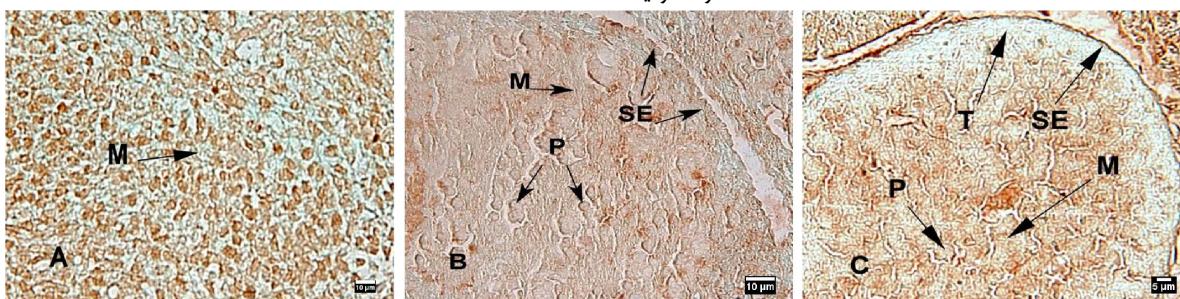
در این مرحله واکنش ضعیفی را نشان داد ($P<0.05$). سایر نواحی از جمله اپی تلیوم سطحی (SE) و مزانشیم زیرین آن، که بدون حدود مشخصی در امتداد با ماتریکس قرار دارد، با لكتین LTA واکنشی بروز ندادند (شکل ۱-B).

در روز شانزدهم جنینی تغییر ساختار گناد به وضوح قابل مشاهده بود به طوری که PGCs در دسته های سلولی منظم قرار گرفته و واکنش ضعیفی در این سلول‌ها ظاهر گردید ($p<0.05$). ماتریکس خارج سلولی در ناحیه مرکزی واکنش متوسطی را نشان دادند که در مقایسه با روز چهاردهم واکنش شدیدتر بود ($p<0.05$). اپی تلیوم سطحی که به صورت لایه نازکی در سطح گناد قرار قابل مشاهده بود، واکنش شدیدی را در این مرحله از تکامل با لكتین LTA نشان داد ($p<0.05$). ناحیه زیرین اپی تلیوم، بافت همبندی به صورت متراکم قابل مشاهده بود که با لكتین LTA واکنش قابل

بر اساس شدت واکنش ایجاد شده در روش لكتین هیستوشیمیایی (جدول ۲) و لكتین‌های مورد استفاده (جدول ۱) مشخص شد که در روز دوازدهم جنینی ستیغ‌های تناسلي به صورت ابتدایی و سازمان نیافته دیده می‌شوند و در واکنش با لكتین LTA، سلولی که واجد ویژگی‌های PGCs باشد در ستیغ‌های تناسلي مشاهده نگردید. ماتریکس خارج سلولی (M)، که به میزان کمی وجود دارد، بدون واکنش با لكتین مذکور قابل مشاهده بودند. هسته سلول‌هایی که ظاهری مزانشیمی داشتند و به صورت یکنواخت در گناد پراکنده بودند واکنش ضعیفی با لكتین LTA بروز دادند. در سایر نواحی گناد‌های در حال تکامل در این مرحله واکنش قابل ملاحظه‌ای مشاهده نشد (شکل ۱-A).

در روز چهاردهم جنینی در مقایسه با روز دوازدهم (P) در گناد‌ها قابل مشاهده بودند و لی با لكتین (M) واکنشی نشان ندادند. ماتریکس خارج سلولی (LTA)

شکل ۱: فتومیکروگراف‌های مربوط به گناد در حال تکامل رت که در مجاورت با لكتین LTA قرار گرفته و از آسینین بلو ($\text{pH}=2.5$) به عنوان رنگ زمینه استفاده شده است.

شکل ۱-A: مقطع عرضی گناد در حال تکامل جنین ۱۶ روزه رت را نشان می‌دهد. ماتریکس خارج سلولی (M) که در گناد‌ها قابل مشاهده اند (P) است با لكتین LTA واکنش نشان ندادند. ماتریکس خارج سلولی (M) واکنش ضعیفی را نشان می‌دهد و سایر نواحی مشخص از جمله اپی تلیوم سطحی (SE) و مزانشیم زیرین (Mes) بدون واکنش دیده می‌شوند (Scale bar = 10µm).

شکل ۱-B: مقطع عرضی گناد در حال تکامل جنین ۱۴ روزه رت می‌باشد که در این مرحله از تکامل PGCs‌ها در گناد رت می‌باشد. دسته های سلولی (P) که در تصویر مشخص شده اند واکنشی ضعیف، ماتریکس خارج سلولی (M) واکنشی متوسط و اپی تلیوم سطحی (SE) در تصویر فوق بصورت یک لایه نازک در سطح گناد واکنش شدیدی را نشان می‌دهند. بافت همبند (T) زیر ناحیه اپی تلیوم سطحی (آونیکا آلبورزینه) بدون هیچ واکنش دیده می‌شوند. (Scale bar = 10µm).

شکل ۱-C: مقطع عرضی گناد در حال تکامل جنین ۱۶ روزه را نشان می‌دهد. دسته های سلولی (P) که در تصویر مشخص شده اند واکنشی ضعیف، ماتریکس خارج سلولی (M) واکنشی متوسط و اپی تلیوم سطحی (SE) در تصویر فوق بصورت یک لایه نازک در سطح گناد واکنش شدیدی را نشان می‌دهند. بافت همبند (T) زیر ناحیه اپی تلیوم سطحی (آونیکا آلبورزینه) بدون هیچ واکنش دیده می‌شوند. (Scale bar = 5µm).

(B)

در روز شانزدهم جنینی PGC_S برای اولین بار در مقایسه با روزهای دوازده و چهاردهم جنینی با لکتین MPA واکنش ضعیفی را نشان دادند($p<0.05$). واکنش ماتریکس خارج سلولی در مقایسه با روز چهاردهم کاهش یافت($p<0.05$). اپی تلیوم سطحی چند لایه واکنش شدیدی را نشان دادند که در مقایسه با روز دوازده و چهاردهم از افزایش چشمگیری برخوردار بود($p<0.05$). در این مرحله مزانشیم زیرین، (ناحیه‌ای که عمدتاً در تشکیل تونیکا آلبورزینه شرکت خواهد نمود) و سایر سلول‌ها واکنش ضعیفی بروز دادند(تصویر 2-C).

در ارزیابی مقاطع عرضی گناد‌ها در جنین‌های دوازده روزه که در مجاورت با لکتین PNA قرار گرفته‌اند، هیچ‌گونه واکنشی در PGC_S و سایر سلول‌های گنادی و ماتریکس خارج سلولی مشاهده نگردید(3-A).

در بررسی مقاطع مربوط به روز چهاردهم جنینی که با لکتین PNA رنگ آمیزی شده بودند، PGC_S به صورت تجمعات سلولی قابل مشاهده بودند که با لکتین مذکور واکنش بسیار ضعیفی نشان دادند($p<0.05$) به طوری که تنها حدود سلول با این رنگ آمیزی قابل مشاهده است. سلول‌های دیگر موجود در گناد‌ها و ماتریکس خارج سلولی واکنشی با لکتین مذکور نشان ندادند(3-B).

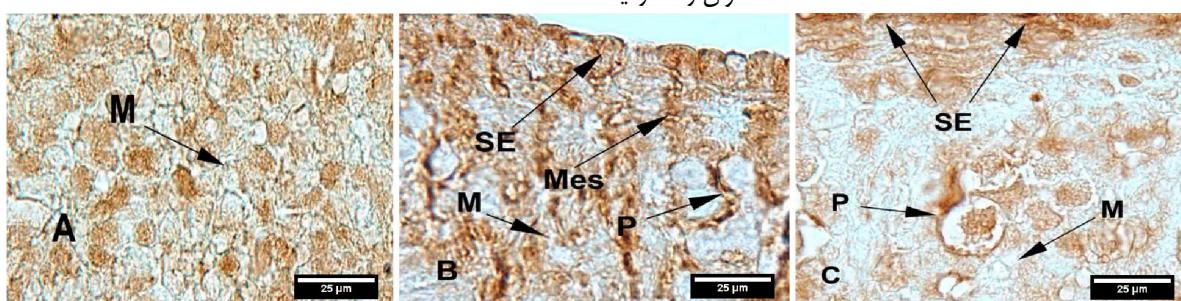
در بررسی مقاطع مربوط به روز شانزدهم جنینی در

ملاحظه‌ای بروز نداد(شکل 1-C).

در ارزیابی مقاطع مربوط به جنین‌های دوازده روزه که در مجاورت با لکتین MPA قرار گرفته بود حضور PGC_S کاملاً مشهود نبود زیرا در این مرحله تکاملی، این سلول‌ها به سطیح‌های تناسلی نرسیده‌اند و در نتیجه مدرکی دال بر واکنش این سلول‌ها با لکتین مذکور مشاهده نگردید. در این مرحله از تکامل سلول‌هایی به صورت پراکنده دیده می‌شوند که هسته آنها واکنش ضعیفی نیز با لکتین MPA نشان می‌دهند. سلول‌های اپی تلیوم سطحی سطیح‌ها واکنش نسبتاً ضعیفی با لکتین مذکور نشان دادند(شکل 2-A).

در بررسی گناد‌ها در روز چهاردهم جنینی، ساختار این ارگان تقریباً سازمان یافته قابل مشاهده بود و در بررسی واکنش این ارگان در حال تکامل با لکتین MPA مشخص شد که PGC_S با لکتین مذکور واکنش ندادند و ماتریکس خارج سلولی در این مرحله برخلاف روز دوازدهم واکنش ضعیفی را بروز دادند($p<0.05$) در صورتیکه سلول‌های اپی تلیوم سطحی مانند روز دوازدهم واکنش ضعیفی نشان دادند. هم‌چنین ظهور واکنش در مزانشیم زیرین در این روز به صورت واکنش ضعیفی شروع گردید($p<0.05$). در واقع سه ناحیه ماتریکس، اپی تلیوم سطحی و مزانشیم زیرین به صورت یکنواخت با لکتین مذکور واکنش نشان دادند(شکل 2-

شکل 2: فتومیکروگراف‌های مربوط به گناد در حال تکامل رت که در مجاورت با لکتین MPA قرار گرفته و از آلسین بلو(pH=2.5) به عنوان رنگ زمینه استفاده شده است.

شکل 2-A: قطعه عرضی گناد در حال تکامل جنین ۱۲ روزه رت را نشان می‌دهد که در مجاورت با لکتین MPA قرار گرفته است. سلول‌هایی برآکنده در تصویر در این مرحله از تکامل واکنش ضعیفی را نشان می‌دهند. بعلت اینکه احتمالاً PGC_S در این مرحله از تکامل در گناد وجود ندارند در نتیجه واکنشی در رابطه با این سلول‌ها با لکتین مذکور مشاهده نمی‌شود. سلول‌های اپی تلیوم سطحی(SE) و مزانشیم زیرین آن بصورت یکنواخت واکنش ضعیفی را بروز دادند. (Scale bar = 25μm).

شکل 2-B: قطعه عرضی گناد در حال تکامل جنین ۱۴ روزه رت را نشان می‌دهد که در مجاورت با لکتین MPA قرار گرفته است. همانطور که در تصویر MPA با لکتین MPA می‌گردد، PGC_S با لکتین مذکور واکنش ملاحظه می‌گردد. ماتریکس خارج سلولی(M)، اپی تلیوم سطحی(SE) و مزانشیم زیرین آن بصورت یکنواخت واکنش ضعیفی را بروز دادند. (Scale bar = 25μm).

شکل 2-C: قطعه عرضی گناد در حال تکامل جنین ۱۶ روزه رت را نشان می‌دهد. PGS به صورت سلول‌های بزرگی دیده می‌شود(P) در سطح این سلول‌ها واکنش ضعیفی ملاحظه می‌گردد در حالیکه در ماتریکس خارج سلولی(M) واکنشی دیده نمی‌شود. سایر سلول‌های در این تصویر واکنش ضعیفی را نشان می‌دهند. اپی تلیوم سطحی(SE) با واکنش نسبتاً شدیدی در تصویر قابل مشاهده است. (Scale bar = 25μm).

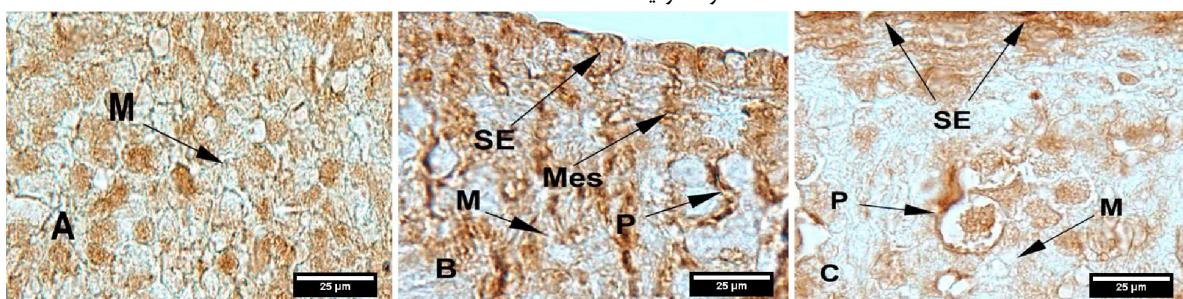
می‌نمایند، در تکامل و تمایز گناد‌ها نقش منحصر به فردی دارند^(۱۵). از طرف دیگر، فرایندهای تکاملی توسط میان‌کنش‌های متعدد مولکولی از جمله قندهای انتهایی گلیکوکاتنزوگیت‌ها و گلیکوپروتئین‌ها موجود در سطح سلول‌ها و ماتریکس خارج سلولی تنظیم می‌گردد. در این راستا، برای بروز به موقع تمایزات پیچیده سلولی، میان‌کنش‌های سلول‌ها با یکدیگر و با ماتریکس خارج سلولی، برخی از مولکول‌های شیمیایی در مراحل خاص تکاملی ظاهر شده، سپس تغییر می‌نمایند و احتمالاً ناپدید می‌شوند^(۱۶). به طوری که عدم توازن کنش‌های سلول-سلول و یا سلول با ماتریکس خارج سلولی در مراحل مختلف مورفولوژنیک موجب ایجاد حالت‌های پاتولوژیک و نقایص مادرزادی شده و یا بروز عوارض پاتولوژیک به ویژه ایجاد تغییرات نئوپلاستیک می‌شود^(۱۷). تکامل و تمایز گناد‌ها در پستانداران مستلزم تغییراتی در نوع و توزیع پروتئین‌ها و گلیکوپروتئین‌ها در داخل و اطراف طبابهای اپیتلیالی گنادها(ولوهای سینه‌نفر آینده در بیضه و فولیکول‌ها در تخمدان) است به طوری که توزیع فراوان و مشابه کربوهیدرات‌ها در گناد‌های اولیه در هر دو جنس، عدم تمایز جنسی آن‌ها را تأیید می‌کند. تغییرات کربوهیدرات‌ها با تمایز در گنادها ظهرور پیدا می‌کند که می‌تواند موید نقش کلیدی این ترکیبات در تمایز گناد‌ها باشد^(۱۷، ۱۸). نتایج مطالعات متعددی که در زمینه پیدایش، حضور و ناپدید شدن

واکنش با لکتین PNA ، ماتریکس خارج سلولی(M) در مقایسه با روز چهاردهم در ناحیه خلفی گناد واکنش بیشتری را نشان داد ($p < 0.05$). در این مرحله تکاملی PGCs در دسته‌های سلولی منظم قرار گرفته اند که با لکتین مذکور واکنش متوسطی را نشان دادند($p < 0.05$) و اپی‌تیلیوم سطحی گناد که به صورت چند لایه سلولی مشخص شده اند واکنش متوسطی را نشان دادند که نسبت به روزهای دوازدهم و چهاردهم افزایش معنی داری را نشان داد($p < 0.05$). در مزانشیم زیرین اپی‌تیلیوم واکنشی ضعیفی قابل مشاهده بود. سایر سلول‌های گنادی که به صورت پراکنده در گناد‌ها وجود داشتند واکنشی را نشان ندادند (در شکل ۳-C).

بحث و نتیجه گیری

تشکیل گنادها حاصل مراحل پیچیده تکاملی است، به طوری که ابتدا گنادها به صورت یک زوج ستیغ تناسلی طولی که حاصل تکثیر اپیتلیوم سلومی و متراکم شدن مزانشیم زیرین آن است شکل می‌گیرند. سپس سلول‌های جنسی اولیه PGCs با منشا اپی‌بلاستی، از دیواره کیسه زرده و از طریق مزانتر پشتی به سمت ستیغ‌های تناسلی مهاجرت نموده و وارد آن می‌شوند و تمایز گنادهای اولیه را به تخمدان و بیضه القاء می‌کنند^(۱). سلول‌های جنسی اولیه علاوه براین که اطلاعات ژنتیکی را از یک نسل به نسل بعد منتقل

شکل ۳: فتومیکروگراف‌های مریبوط به گناد در حال تکامل رت که در مجاورت با لکتین PNA قرار گرفته و از آسین بلو ($pH=2.5$) به عنوان رنگ زمینه استفاده شده است.

شکل ۳-A: مقطع عرضی گناد در حال تکامل جنین ۱۲ روزه رت که در مجاورت با لکتین PNA قرار گرفته است. ملاحظه می‌گردد فقط سلول‌های سطحی گناد(SE) و ماتریکس خارج سلولی با لکتین مذکور واکنش بسیار ضعیفی را نشان دادند. (Scale bar = 25μm)

شکل ۳-B: مقطع عرضی گناد در حال تکامل جنین ۱۴ روزه رت را نشان می‌دهد که PGCs بصورت تجمعات سلولی دیده می‌شوند(P) و واکنش نسبتاً ضعیفی در آنها قابل مشاهده است و سلول‌های دیگر گناد، ماتریکس خارج سلولی و اپیتلیوم سطحی واکنشی را نشان ندادند. (Scale bar = 25μm)

شکل ۳-C: مقطع عرضی گناد در حال تکامل جنین ۱۶ روزه رت را نشان می‌دهد که PGCs در دسته‌های سلولی منظم (P) با لکتین مذکور واکنشی متوسط، ماتریکس خارج سلولی واکنشی ضعیف را نشان می‌دهند در حالیکه سایر سلول‌های گنادی واکنشی بروز ندادند. در سلول‌های اپی‌تیلیوم سطحی(SE) واکنشی متوسط و مزانشیم زیرین اپی‌تیلیوم نیز واکنش ضعیفی دیده می‌شود. (Scale bar = 25μm)

دو جنس متفاوت است^(۲۱). در ادامه روند تکاملی گنادها اندکی قبل و یا با رسیدن PGCs به سطیحهای گنادی و القای تشکیل طنابهای جنسی اولیه، نقش این سلولها در تکامل گنادها مشخصتر می‌گردد. این طنابها که حاصل تزايد سلولهای اپیتیلیال به مزانشیم زیرین آن است در هر دو جنس مونث و مذکر رخ می‌دهد و افتراق دو جنس از یکدیگر در این مرحله از تکامل در مقاطع میکروسکوبی غیر ممکن است^(۲۲). القای تشکیل طنابهای جنسی اولیه مستلزم بیان مولکولهای ویژه در سطح PGCs هاست. در این راستا نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که در روز شانزدهم جنسی PGCs در دستههای سلولی منظم قرار گرفته و با لكتینهای LTA و MPA واکنش ضعیفی را نشان دادند و با لكتین LTA واکنش شدیدتری را ظاهر ساختند که این مشاهدات می‌تواند تاکیدی بر نقش قندهای انتهایی D-Gal-(β 1→3)-D-GalNAc، L-fuc(α 1-4)GlcNAc و GalNAc در تشکیل طنابهای جنسی اولیه و درنتیجه تکامل گنادها باشد. در ادامه فرایند تکامل در جنسی هایی که از نظر جنسیت مذکر باشند (PGCs) حاوی ترکیب کروموزومی XY تزايد طنابهای جنسی اولیه ادامه داشته و طنابهای مدولاری یا بیضهای را تشکیل می‌دهند. در حالی که در جنسی هایی که از نظر جنسیت مونث هستند (PGCs) حاوی ترکیب کروموزومی XX) تزايد طنابهای جنسی اولیه به دستههای سلولی نامنظمی در ناحیه مدولافکیک می‌شوند که بعداً از بین می‌روند و با ادامه تزايد سلولهای سطحی در گنادهای مونث، طنابهای جنسی ثانویه (Cortical) در زیر اپیتیلیوم سطحی را تشکیل می‌دهند^(۱). با توجه به این روند تکاملی، بررسی مقاطع میکروسکوبی گنادهای جنسی های شانزده روزه نشان داد که برخی از PGCs که به صورت توده های سلولی در ناحیه مدولاری گناد قرار داشتند و به صورت طناب سلولی آرایش یافته بودند واکنش نسبتاً شدیدی را با لكتین MPA نشان دادند. این توده های سلولی با لكتین های LTA و MPA واکنش ضعیفی را نشان دادند که این می‌تواند به دلیل لزوم ایفای نقش قندهای انتهایی خاص در مراحل متفاوت تمایزات جنسی باشد.

تعداد لایه های سلولی اپیتیلیوم سطحی گنادهای اولیه که در تشکیل سطیحهای تناسلی و سپس در شکل گیری و تمایز طنابهای جنسی اولیه و ثانویه شرکت

قندهای انتهایی طی تکامل جنسی و اهمیت حضور این مولکولها انجام گرفته است نشان می‌دهد که هر یک از ارگانها در مراحل مختلف تکاملی خود، الگوی ویژه ای از نظر زمان ظهره، نوع قندهای انتهایی و تغییرات آن از خود نشان می‌دهند. در بیضه های در حال تکامل در جنسی های رت یک الگوی تکاملی آشکار در سلولهای لیدیگ و سلولهای سرتولی و اسپرماتوژنیک (مانند سلولهای در حال شکل‌گیری آکروزوم) یافت شده است. همچنین تمایز اپیدیدیم با افزایش باند شوندگی با لكتین در ناحیه راسی گلزاری سطح راسی سلولها و ترشحات داخل لوله ای (قبل از ورود اسپرم) مشخص شده است^(۱۹). نتایج تحقیقاتی که با استفاده از لكتینهای نشاندار با مواد فلوروستنت در بیضه رت انجام شده است نشان می‌دهد که بیضه رت غنی از گلیکوکوتزوگیت های متعدد است که تغییر در توزیع آنها در طی تکامل واضح است^(۲۰).

با توجه به این که تکامل گنادها در رت از روز دهم جنسی به صورت دو سطیح تناسلی ظاهر می‌شود و سلولهای جنسی اولیه (PGCs) از روز دوازدهم از دیواره کیسه زردہ به طرف سطیحهای گنادی شروع به مهاجرت PGCs می‌نمایند، احتمالاً در روز دوازدهم هنوز درگنادهای در حال تکامل وجود ندارد. نتایج حاصل از این پژوهش نیز موید این موضوع بوده به طوری که در این روز در بررسی مقاطع میکروسکوبی هیچ کدام از لكتینهای LTA، MPA و PNA با سلولی که واجد ویژگی های PGCs باشد واکنشی مشاهده نگردید.

بیشتر سلولهای جنسی اولیه (PGCs) در روز سیزدهم جنسی، و تقریباً همه آنها در روز چهاردهم به سطیحهای گنادی می‌رسند. نتایج حاصل از پژوهش حاضر نشان داد که در روز چهاردهم جنسی با LTA و MPA واکنش را نشان ندادند در حالی که لكتین PNA با PGCs که به صورت گروههای سلولی دیده می‌شوند واکنش نسبتاً ضعیفی را بروز دادند. عدم واکنش این سلولهای LTA و MPA و واکنش ضعیف آنها با PNA که در واقع به ترتیب نشان دهنده عدم بیان قندهای D-Gal-(β 1→3)-D-Gal NAc Gal-(β 1→3)-D-Gal NAc می‌باشد می‌تواند موید بیان تنظیم شده این قندها از PGCs نظر تکاملی باشد. به علاوه واکنش لكتینهای با PGCs وابسته به جنس بوده و بیان قندهای انتهایی در

Galactosyltransferase. Biol Reprod ; 2004. 71(6):1822-7.

3. Fröjdman K, Malmi R, Pelliniemi LJ. Lectin-binding carbohydrate in sexual differentiation of rat male and female gonads. Histo Chem; 1992. 97(6):469-77.

4. Fröjdman K, Ekblom P, Sorokin L, Yagi A, Pelliniemi LJ. Differential distribution of laminin chains in the development and sex differentiation of mouse internal genitalia. Int J Dev Biol; 1995. 39(2):335-44.

5. Zagris N :Extracellular matrix in development of the early embryo. Micron; 2001 . 32(4):427-38.

6-Lodish HF. Molecular Cell Biology.6nd ed. NewYork: Freeman ; 2008. p. 987-8 .

7. Hassanzadeh Taheri M.M, Nikravesh M.R, Jalali M, Fazel A.R Ebrahimzadeh bideskan A.R. Distribution of Specific Glycoconjugate in Early Mouse Embryonic Notochord and Paraxial Mesenchyme. Iran Biomed J; 2005. 9(1): 21-26.

8. Eggence I, Fenderson BA, Toyokuni T, Hakomori S. A role of carbohydrate-carbohydrate interaction in the process of specific cell recognition during embryogenesis and organogenesis: a preliminary note.Biochem Biophys Res Commun;1989. 158(3):913-20.

9. Fazel AR, Schulte BA, Spicer SS. Glycoconjugate unique to migrating primordial germ cells differs with genera.Anat Rec; 1990. 228(2):177-84.

10. Zhang L, Tran DT, Ten Hagen KG. An O-glycosyltransferase promotes cell adhesion during development by influencing secretion of an extracellular matrix integrin ligand. J Biol Chem ;2010 .285(25):19491-501.

11. Qasba PK.Involvement of sugars in protein- protein interaction. Carbohydr Polym; 2000. 41:293-309.

12. Hewiston TD, Darby IA. Histology Protocols. New York: Humana Press; 2008. p. 103-14.

13. Wong SE, Winbanks CE, Samuel CS, Hewitson TD. Lectin histochemistry for light and electron microscopy. Methods Mol

می‌کند در حین تکامل جنینی در دو جنس نر و ماده متفاوت است به طوری که در جنس نر معمولاً به صورت یک لایه و در جنس ماده به علت شرکت آن در تشکیل طناب‌های جنسی ثانویه به صورت چند لایه دیده می‌شود که از این ویژگی می‌توان در تشخیص نوع گناد (جنسیت) در این مرحله از تکامل جنینی استفاده نمود^(۱۵) و هم چنین علت تعداد متفاوت لایه‌های سلولی اپیتلیوم سطحی را در نمونه‌های مختلف پژوهش حاضر تبیین نمود. از طرف دیگر واکنش متفاوت این سلول‌ها با لكتین‌های مختلف در مراحل تکاملی مورد بررسی به ویژه واکنش قابل ملاحظه آن‌ها در روز شانزدهم جنینی نیز نشان می‌دهد که بیان مولکول‌های قندی از نظر تکاملی تنظیم شده است.

بر اساس یافته‌های این پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که الگوی بیان و تغییرات گلیکوکاتنزوگیت‌ها با قند‌های انتهایی- $\alpha 1 \rightarrow 4$ -GlcNAc, Gal($\beta 1-4$)GlcNAc, Gal($\beta 1-3$)GlcNAc گنادوژن تنظیم شده است و تعیین این الگو می‌تواند پایه‌ای برای مطالعات آینده و مقایسه آن با حالت‌های پاتولوژیک و تراطورلوزیک باشد.

تشکر و تقدیر

پژوهش حاضر حاصل بخشی از نتایج طرح تحقیقاتی شماره ۸۸/۳۰۲۶۶۵ مورخ ۱۳۸۸/۱۰/۲۶ مصوب معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی مشهد است که به این وسیله از آن معاونت محترم و هم چنین خدمات تکنیکی سرکار خانم متعدد در آزمایشگاه تحقیقاتی گروه علوم تشریحی و بیولوژی سلولی دانشکده پزشکی مشهد تشکر و تقدیر می‌گردد.

فهرست منابع

1. Sadler TW. Longman's Medical Embryology. 11nd ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkin; 2009 .p. 246-50.

2. Bandyopadhyay S, Banerjee S, Pal AK, Goswami SK, Chakravarty B, Kabir SN. Primordial Germ Cell Migration in the Rat: Preliminary Evidence for a Role of

Biol ;2010. 611:103-14.

14-Ahi M, Zamansoltani F, Hassanzadeh Taheri M.M, Ebrahimzadeh bideskan A.R.The role of GalNac terminal sugar on adrenal gland development. Adv Bio Res; 2007. 1(2): 34-39.

15. Armengol C, Carretero A, Nacher V, Ruberte J, Navarro M.Carbohydrate characterization of quail primordial germ cells during migration and gonadal differentiation.Anat J;2007. 210(1):98-111.

16. Mina M, Kollar EJ, Bishop JA, Rohrbach DH. Interaction between The Neural Crest and Extracellular Matrix Proteins in Craniofacial Skeletogenesis.Crit Rev Oral Biol Med ;1990 1(2):79-83.

17. Simon-Assmann P, Lefebvre O, Bellissent- Waydelich A, Olsen J, Orian-Rousseau V, De Arcangelis A.The Laminins: Role in Intestinal Morphogenesis and Differentiation.Ann N Y Acad Sci; 1998. 859:46-64.

18. Lehninger AL, Cox MM,Nelson DL. Lehninger principles of biochemistry.5nd ed. New York: W.H. Freeman; 2008. P. 252-8.

19. Arya M, Vanha-Perttula T.Postnatal development of lectin-binding pattern in the rat testis and epididymis.Acta Anat (Basel); 1986. 127(2):100-9.

20. Malmi R, Fröjdman K, Söderström O.Differentiation-relate changes in the distribution of glycoconjugates in rat testis.Histochemistry; 1990. 94: 387-395.

21. Alonso E, Sáez FJ, Madrid JF, Hernández.Lectin Histochemistry Shows Fucosylated Glycoconjugates in the Primordial Germ Cells of Xenopus Embryos.J Histochem Cytochem;2003. 51(2):239-43.

Study of glycoconjugates terminal sugars during gonadogenesis in rat by lectin histochemical method

F. Nikmard, MSc student, Department of Anatomy, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran. Email: NikmardF@mums.ac.ir

***A. Ebrahimzadeh Bideskan, PhD.** Assistant professor of Anatomy, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran (*Corresponding author). Email: Ebrahimzadehba@mums.ac.ir

A. Mahmoodian, PhD. Assistant professor of Anatomy, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran. Email: MahmodianA@mums.ac.ir

E. Mohammadzadeh, MSc student, Department of Anatomy, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran. Email: MohammadzadehE871@mums.ac.ir

A. Fazel, PhD. Professor of Anatomy, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran. Email: FazelA@mums.ac.ir

Abstract

Introduction: Introduction: Gonadogenesis is a complex developmental process which is regulated by molecular interactions such as cell surface and extracellular matrix (ECM) Glycoconjugates terminal sugars. The aim of this study was to determine Glycoconjugates terminal sugars expressions and changes during Gonadogenesis in Rat using Lectin histochemical technique.

Methods: To determine of glycoconjugate terminal sugars by Lectin histochemistry method, thirty Wistar Rat embryos at different stages from days 12 to 16 of gestation were fixed in formalin, embedded in paraffin and cut in to 5 μ m thickness sections serially. The sections were incubated with different HRP-lectins from Lotus tetragonolobus (LTA), Maclura pomifera(MPA) and Arachis hypogaea or Peanut (PNA), that are specific for terminal sugars L-Fuc (α 2-4)GlcNAc, Gal(β 1-3)GalNAc and D-Gal(β 1-3)DGalNAc respectively. On the basis of colorimetry data that was determined by blind's method, sections were graded and SPSS statistic soft ware and kruscal Wallis tests were used for comparing different embryonic stages.

Results: Our finding showed that LTA did not react with developing gonads at gestational day 12(E₁₂). LTA reactivity was found in extracellular matrix (ECM) of developing gonads from E₁₄ through E₁₆ (P<0.05) and PGC_S as well as surface epithelium at E₁₆ (P<0.05). Surface epithelium were reacted with MPA from E₁₂ to E₁₄ and increased LTA reactivity at E₁₆ (P<0.05). ECM was reacted with MPA at E₁₄ and diminished at E₁₆ (P<0.05). LTA reactivity was found in PGC_S at E₁₆. PNA did not react with developing gonads at gestational day 12(E₁₂) but its reaction was started with PGC_S from E₁₄ and increased to E₁₆ (P<0.05). In addition, PNA reactivity was started with ECM and surface epithelium from E₁₄ and increased at E₁₆ significantly (P<0.05).

Conclusion: According to our result, it is concluded that the expression and changes of glycoconjugates with terminal sugars L-Fuc (α 2-4) GlcNAc, and D-Gal (β 1-3) DGalNAC are regulated developmentally during rat gonadogenesis.

Keywords: Gonadogenesis, Development, Glycoconjugates, Lectin, L-Fucos, N-Accetyle Galactose.